

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

12. února 2020*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Demokratické republice Kongo – Zmrazení finančních prostředků – Prodloužení zápisu jména žalobce na seznamu osob, na které se vztahují omezující opatření – Povinnost uvést odůvodnění – Právo na obhajobu – Povinnost Rady sdělit nové skutečnosti odůvodňující prodloužení platnosti omezujících opatření – Nesprávné právní posouzení – Zjevně nesprávné posouzení – Právo na vlastnictví – Přiměřenost – Presumpce nevinny – Námitka protiprávnosti“

Ve věci T-163/18,

Gabriel Amisi Kumba, s bydlištěm v Kinshase (Demokratická republika Kongo), zastoupený T. Bontinckem, P. De Wolfem, M. Forgeois a A. Guillerme, advokáty,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, H. Marcos Fraile a S. Van Overmeire, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2282 ze dne 11. prosince 2017, kterým se mění rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2017, L 328, s. 19), v rozsahu, v němž se týká žalobce,

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise, R. da Silva Passos (zpravodaj), K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Ramette rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. července 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek^{1 2}

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce, Gabriel Amisi Kumba, je státním příslušníkem Demokratické republiky Kongo.
- 2 Projednávaná věc spadá do rámce omezujících opatření uložených Radou Evropské unie s cílem nastolit trvalý mír v Demokratické republice Kongo a vyvinout tlak na osoby a subjekty, které porušují zbrojní embargo vůči tomuto státu.
- 3 Dne 18. července 2005 přijala Rada na základě článků 60, 301 a 308 ES nařízení (ES) č. 1183/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. 2005, L 193, s. 1).
- 4 Dne 20. prosince 2010 přijala Rada na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2010/788/SZBP o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo a o zrušení společného postoje 2008/369/SZBP (Úř. věst. 2010, L 336, s. 30).
- 5 Dne 12. prosince 2016 přijala Rada na základě článku 215 SFEU nařízení (EU) 2016/2230, kterým se mění nařízení č. 1183/2005 (Úř. věst. 2016, L 336 I, s. 1).
- 6 Téhož dne přijala Rada na základě článku 29 SEU rozhodnutí (SZBP) 2016/2231, kterým se mění rozhodnutí 2010/788 (Úř. věst. 2016, L 336 I, s. 7).
- 7 Body 2 až 4 odůvodnění rozhodnutí 2016/2231 znějí takto:
 - „(2) Dne 17. října 2016 přijala Rada závěry, v nichž vyjádřila hluboké znepokojení nad politickou situací v Demokratické republice Kongo (dále jen „DRK“). Zejména ostře odsoudila akty extrémního násilí, ke kterým došlo ve dnech 19. a 20. září 2016 v Kinshase, a uvedla, že tyto násilnosti vedly k dalšímu zhoršení patové situace, ve které se země ocitla poté, co v ústavní lhůtě končící dnem 20. prosince 2016 nebyly vyhlášeny prezidentské volby.
 - (3) Rada zdůraznila, že mají-li být vytvořeny vhodné podmínky pro vedení dialogu a uspořádání voleb, vláda DRK se musí jednoznačně zavázat, že bude dohlížet na dodržování lidských práv a právního státu a skoncuje s veškerým účelovým využíváním justičního systému. Rovněž naléhavě vyzvala všechny zúčastněné aktéry, aby zavrhli používání násilí.
 - (4) Rada rovněž uvedla, že je připravena použít všech prostředků, které má k dispozici, včetně omezujících opatření vůči konkrétním jednotlivcům, kteří jsou odpovědní za vážné porušování lidských práv, podněcují k násilí nebo by se pokusili mařit konsensuální a mírové řešení krize, jež bude respektovat přání lidu DRK zvolit si své zástupce.“

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

2 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné. Pokud jde o vynechané body, odkazuje se na rozsudek Tribunálu ze dne.../.../... (T-..., EU:...).

8 Článek 3 odst. 2 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, zní následovně:

„Omezující opatření stanovená v čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1 a 2 se použijí vůči osobám a subjektům, které:

- a) brání konsensuálnímu a mírovému řešení, které by umožnilo volby v [Demokratické republice Kongo], mimo jiné prostřednictvím násilných činů, represí nebo podněcování k násilí nebo tím, že narušují právní stát;
- b) jsou zapojeny do plánování, řízení nebo páčání činů, které představují závažné porušování nebo zneužívání lidských práv v [Demokratické republice Kongo];
- c) jsou spojeny s osobami a subjekty uvedenými v písmenech a) a b),

jež jsou uvedeny v příloze II.“

9 Podle čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, „[č]lenské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zabránit tomu, aby na jejich území vstupovaly nebo přes ně projížděly osoby uvedené v článku 3“.

10 Článek 5 odst. 1, 2 a 5 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky, další finanční aktiva a hospodářské zdroje přímo či nepřímo vlastněné nebo ovládané osobami či subjekty uvedenými v článku 3 nebo držené subjekty přímo či nepřímo vlastněnými nebo ovládanými těmito osobami či subjekty nebo jakýmkoli osobami či subjekty, které jednájí jejich jménem nebo na jejich příkaz, jak jsou uvedeny v přílohách I a II.

2. Osobám ani subjektům uvedeným v odstavci 1 nebo v jejich prospěch nesmějí být přímo ani nepřímo zpřístupněny žádné finanční prostředky, jiná finanční aktiva ani hospodářské zdroje.

[...]

5. Pokud jde o osoby a subjekty uvedené v čl. 3 odst. 2, může příslušný orgán členského státu povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů nebo zpřístupnění některých finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů za podmínek, které považuje za vhodné, pokud zjistí, že tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou:

- a) nezbytné pro uspokojení základních potřeb osob a subjektů a rodinných příslušníků závislých na těchto fyzických osobách, včetně plateb za potraviny, nájemné nebo splátek hypoték, plateb za léky a lékařskou péči, daní, pojistného a poplatků za veřejné služby;
- b) určené výlučně k úhradě přiměřených profesních odměn a k náhradě výdajů spojených s poskytováním právních služeb;

[...]

d) nezbytné k úhradě mimořádných výdajů, pokud daný příslušný orgán oznámí nejméně dva týdny před udělením povolení příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi důvody, proč se domnívá, že by mělo být konkrétní povolení uděleno.“

11 Článek 6 odst. 2 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, stanoví:

„2. Rada na návrh členského státu nebo vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku sestavuje nebo mění seznam uvedený v příloze II.“

- 12 Článek 7 odst. 2 a 3 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, stanoví:
- „2. Rada své rozhodnutí podle čl. 6 odst. 2 včetně odůvodnění zařazení na seznam sdělí dotyčné osobě či subjektu, a to buď přímo, je-li známa jejich adresa, nebo zveřejněním oznámení, a této osobě či subjektu umožní se k této záležitosti vyjádřit.
3. Jsou-li předloženy připomínky nebo nové podstatné důkazy, Rada své rozhodnutí přezkoumá a dotyčnou osobu nebo subjekt o této skutečnosti informuje.“
- 13 Článek 9 odst. 2 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, stanoví, že „[o]patření uvedená v čl. 3 odst. 2 se použijí do dne 12. prosince 2017“, a že „[m]á-li Rada za to, že jejich cílů nebylo dosaženo, bude odpovídajícím způsobem prodloužena jejich použitelnost nebo budou změněna“.
- 14 Článek 2b odst. 1 nařízení č. 1183/2005, ve znění nařízení 2016/2230, stanoví:
- „1. Příloha Ia obsahuje seznam fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů označených Radou na základě kteréhokoli z těchto důvodů:
- [...]
- b) plánování, řízení nebo páchání činů, které představují závažné porušování či zneužívání lidských práv v Demokratické republice Kongo.“
- 15 Jméno žalobce bylo rozhodnutím 2016/2231 doplněno na seznam osob a subjektů uvedený v příloze II rozhodnutí 2010/788 (dále jen „sporný seznam“) a nařízením 2016/2230 na seznam osob a subjektů uvedený v příloze Ia nařízení č. 1183/2005.
- 16 V příloze II rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, a v příloze Ia nařízení č. 1183/2005, ve znění nařízení 2016/2230, odůvodnila Rada přijetí omezujících opatření vůči žalobci následujícími důvody:
- „Velitel 1. obranné zóny konžské armády (FARDC), jejíž síly se účastnily nepřiměřeného použití síly a násilných represí v září 2016 v Kinshase. Ze své funkce byl Gabriel Amisi Kumba tedy zapojen do plánování, řízení či páchání činů, které představují závažné porušování lidských práv v [Demokratické republice Kongo].“
- 17 Dne 13. prosince 2016 zveřejnila Rada v Úředním věstníku Evropské unie oznámení určené osobám, na něž se vztahují omezující opatření stanovená rozhodnutím 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, a nařízením č. 1183/2005, ve znění nařízení 2016/2230, o omezujících opatřeních vůči Demokratické republice Kongo (Úř. věst. 2016, C 463, s. 2). V tomto oznámení bylo mimo jiné upřesněno, že dotčené osoby mohou do 1. října 2017 zaslat Radě společně s podpůrnými dokumenty žádost, aby bylo rozhodnutí o jejich zařazení na výše uvedený seznam znovu zváženo. Ve zmíněném oznámení se rovněž uvádělo, že Rada veškeré obdržené připomínky zohlední při příštím přezkumu v souladu s článkem 9 rozhodnutí 2010/788.
- 18 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 6. března 2017 podal žalobce žalobu znějící mimo jiné na zrušení nařízení 2016/2230 v rozsahu, v němž se toto nařízení týkalo žalobce. Tato žaloba byla zapsána do rejstříku pod číslem T-141/17.
- 19 Dne 29. května 2017 přijala Rada na základě čl. 31 odst. 2 SEU a čl. 6 odst. 2 rozhodnutí 2010/788 prováděcí rozhodnutí (SZBP) 2017/905, kterým se provádí rozhodnutí 2010/788 (Úř. věst. 2017, L 138 I, s. 6). Téhož dne přijala Rada prováděcí nařízení (EU) 2017/904, kterým se provádí čl. 9 odst. 2 nařízení č. 1183/2005 (Úř. věst. 2017, L 138 I, s. 1). Těmito akty byla na sporný seznam a na seznam uvedený v příloze Ia nařízení č. 1183/2005 doplněna jména dalších osob.

20 V návaznosti na přezkum sporných opatření přijala Rada dne 11. prosince 2017 na základě článku 29 SEU rozhodnutí (SZBP) 2017/2282, kterým se mění rozhodnutí 2010/788 (Úř. věst. 2017, L 328, s. 19, dále jen „napadené rozhodnutí“). Článkem 1 tohoto rozhodnutí bylo znění čl. 9 odst. 2 rozhodnutí 2010/788 nahrazeno takto:

„Opatření uvedená v čl. 3 odst. 2 se použijí do dne 12. prosince 2018. Má-li Rada za to, že jejich cílů nebylo dosaženo, bude odpovídajícím způsobem prodloužena jejich použitelnost nebo budou změněna.“

21 V návaznosti na zpětvzetí žalobcova návrhu byla věc T-141/17 zmíněná v bodě 18 výše usnesením ze dne 7. prosince 2018 vyškrtuta z rejstříku Tribunálu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

22 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 8. března 2018 podal žalobce projednávanou žalobu.

23 Rozhodnutím ze dne 12. října 2018 rozhodl předseda devátého senátu Tribunálu spojit projednávanou věc s věcmi T-164/18, Kampete v. Rada, T-165/18, Kahimbi Kasagwe v. Rada, T-166/18, Luyoyo v. Rada, T-167/18, Kanyama v. Rada, T-168/18, Numbi v. Rada, a T-169/18, Kibelisa Ngambasai v. Rada, pro účely písemné a případné ústní části řízení.

24 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál zahájit ústní část řízení. Dne 15. května 2019 předal Tribunál věc devátému rozšířenému senátu.

25 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 4. července 2019.

26 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jej týká;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

27 Rada navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- podpůrně, v případě zrušení napadeného rozhodnutí, zachoval účinky tohoto rozhodnutí vůči žalobci až do uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku proti rozsudku Tribunálu, nebo pokud bude v této lhůtě podán kasační opravný prostředek, do jeho zamítnutí;
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

28 Žalobce vznáší na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozhodnutí čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva být vyslechnut, druhý vychází z nesprávného právního posouzení a ze zjevně nesprávného posouzení, třetí vychází z porušení práva na respektování soukromého a rodinného života, práva na vlastnictví a zásady proporcionality a čtvrtý vychází z protiprávnosti čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788 a čl. 2b odst. 1 písm. b) nařízení č. 1183/2005.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva být vyslechnut

- 29 První žalobní důvod se dělí na dvě části, přičemž první část vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a druhá část vychází z porušení práva být vyslechnut.

K první části prvního žalobního důvodu

- 30 Žalobce v rámci první části prvního žalobního důvodu tvrdí, že Rada porušila povinnost, zakotvenou v článku 296 SFEU, uvést odůvodnění aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení. Žalobce tvrdí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je obzvláště stručné, jelikož Rada neformulovala žádné přesné obvinění ani žádnou konkrétní a identifikovatelnou skutečnost, která by bez vážných pochybností umožňovala, aby mu byly přičteny výtky formulované vůči němu v uvedeném odůvodnění. Podle žalobce se tedy napadené rozhodnutí opírá o tvrzení založená na pouhých domněnkách, která nelze ověřit a která jej staví do situace, kdy musí předkládat negativní důkazy o neexistenci obecných skutečností, které jsou mu vytýkány, což má za následek obrácení důkazního břemene.
- 31 Rada tyto argumenty zpochybňuje.
- 32 V tomto směru je třeba nejprve připomenout, že povinnost odůvodnit akt nepříznivě zasahující do něčího právního postavení, jak je stanovena v čl. 296 druhém pododstavci SFEU, má za cíl poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je akt opodstatněný, nebo zda je případně stížen vadou, která umožňuje napadnout jeho platnost před soudem Evropské unie, a také umožnit unijnímu soudu přezkoumat legalitu tohoto aktu. Takto stanovená povinnost odůvodnění představuje základní zásadu unijního práva, od které se lze odchýlit jen z naléhavých důvodů. Odůvodnění tudíž musí být dotyčné osobě v zásadě sděleno současně s aktem, který nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení, přičemž jeho neexistence nemůže být zhojena skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody aktu v průběhu řízení před unijním soudem (rozsudek ze dne 7. prosince 2011, HTTS v. Rada, T-562/10, EU:T:2011:716, bod 32).
- 33 Dále platí, že odůvodnění musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů, jakož i zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřeshňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotyčnou oblast. Konkrétně je akt nepříznivě zasahující do právního postavení určité osoby dostatečně odůvodněn tehdy, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou dotčené osobě známy a které jí umožňují pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Rada v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 54, a ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 82).
- 34 Povinnost uvést odůvodnění, která Radu zavazuje, se týká uvedení právního základu přijatého opatření a okolností, na základě kterých se lze domnívat, že to či ono kritérium pro zařazení na seznam bylo v případě dotyčných osob či subjektů splněno (rozsudek ze dne 18. září 2014, Central Bank of Iran v. Rada, T-262/12, nezveřejněný, EU:T:2014:777, bod 86).

- 35 Proto je třeba posoudit, zda odůvodnění napadeného aktu obsahuje výslovné odkazy na sporné kritérium pro zařazení na seznam a zda lze případně toto odůvodnění považovat za dostatečné k tomu, aby žalobci umožňovalo ověřit opodstatněnost napadeného aktu a hájit se před Tribunálem a Tribunálu umožňovalo provést přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. září 2014, *Central Bank of Iran v. Rada*, T-262/12, nezveřejněný, EU:T:2014:777, bod 88).
- 36 A konečně musí odůvodnění aktu Rady, kterým se ukládá omezující opatření, identifikovat nejen právní základ tohoto opatření, ale rovněž specifické a konkrétní důvody, na základě kterých Rada při výkonu své diskreční posuzovací pravomoci dospěla k závěru, že se takové opatření musí uplatnit na dotyčnou osobu (rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, *Rada v. Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 52, a ze dne 25. března 2015, *Central Bank of Iran v. Rada*, T-563/12, EU:T:2015:187, bod 55).
- 37 V projednávané věci je třeba zdůraznit, že cílem napadeného rozhodnutí je prodloužit platnost zápisu jména žalobce na sporném seznamu se zachováním důvodů uvedených Radou při prvotním zařazení jeho jména v rozhodnutí 2016/2231, kterým bylo změněno rozhodnutí 2010/788.
- 38 Podle žalobce jsou takové důvody obzvláště stručné, jelikož Rada neuvedla žádnou konkrétní výtku, která by umožnila přičíst mu obvinění vznesená vůči němu v uvedených důvodech.
- 39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788, který byl do tohoto rozhodnutí vložen rozhodnutím 2016/2231, stanoví, že příloha II zahrnuje osoby a subjekty, o nichž měla Rada za to, že „jsou zapojeny do plánování, řízení nebo páchání činů, které představují závažné porušování nebo zneužívání lidských práv v [Demokratické republice Kongo]“.
- 40 Je třeba rovněž připomenout, že v odůvodnění, které Rada uvedla pro zařazení jména žalobce na sporný seznam a které je reprodukováno v bodě 16 výše, se zmiňuje jeho postavení velitele jednotek první obranné zóny konžské armády Demokratické republiky Kongo (FARDC) a účast těchto jednotek na nepřiměřeném použití síly a násilných represích, které byly nařízeny v září 2016 v Kinshase (Demokratická republika Kongo).
- 41 Takové odůvodnění identifikuje specifické a konkrétní skutečnosti týkající se jak pracovních funkcí vykonávaných žalobcem, tak druhu dotčeného aktu, a uvádí, že žalobce byl zapojen do závažných porušení lidských práv v Demokratické republice Kongo. Umožňuje totiž pochopit důvody, které vedly Radu k přijetí omezujících opatření vůči žalobci ohledně jeho údajné odpovědnosti z titulu jeho funkce velitele první obranné zóny FARDC za nepřiměřené použití síly a za násilné represe, které byly nařízeny v září 2016 v Kinshase.
- 42 Jak Rada správně tvrdí, uvádí odůvodnění zařazení jména žalobce na sporný seznam, prodlouženého napadeným rozhodnutím, specifické a konkrétní důvody, na základě kterých se na něj vztahovala kritéria pro zařazení na seznam, a zejména uvádí jednoznačně vymezený právní základ, který odkazuje na kritéria pro zařazení na seznam, a kromě toho spočívá na důvodech týkajících se činností žalobce, které mu umožní pochopit důvody pro zařazení jeho jména na sporný seznam. Kromě toho byl kontext přijetí napadeného rozhodnutí žalobci znám, neboť před Tribunálem v podstatě zpochybnil legalitu prvotního zařazení jeho jména na seznam, jak bylo připomenuto v bodech 18 a 21 výše, a odůvodnění tohoto zařazení nebylo napadeným rozhodnutím změněno.
- 43 Nelze tedy rozumně vycházet z toho, že by žalobce nevěděl, že když Rada v napadeném rozhodnutí potvrdila odůvodnění prvotního zařazení jeho jména na sporný seznam, o kterém bylo rozhodnuto v rozhodnutí 2016/2231, odkazovala na skutečnost, že vzhledem ke své funkci velitele první obranné zóny FARDC měl žalobce faktickou moc přímo ovlivňovat jednání vojáků jednotek FARDC, které se účastnily nepřiměřeného použití síly a násilných represí, které byly nařízeny v září 2016 v Kinshase.

- 44 Ve světle odůvodnění zařazení jména žalobce na sporný seznam byl žalobce s to účinně zpochybnit opodstatněnost omezujících opatření, která vůči němu byla přijata. Mohl tedy zpochybnit existenci skutečností, na kterých je založeno napadené rozhodnutí, zejména popřením svého postavení velitele jednotek FARDC nebo své odpovědnosti za nepřiměřené použití síly a násilné represe, jichž se účastnily jednotky FARDC v září 2016 v Kinshase, nebo popřením existence těchto událostí či odmítnutím skutečnosti, že byl zapojen do plánování, řízení či páchání činů, které představují závažné porušování nebo zneužívání lidských práv v Demokratické republice Kongo. To ostatně v podstatě učinil v rámci druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
- 45 Z toho plyne, že odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo dostatečné k tomu, aby umožnilo žalobci zpochybnit jeho platnost a Tribunálu vykonat přezkum legality. První část prvního žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

K druhé části prvního žalobního důvodu

- 46 Žalobce v rámci druhé části prvního žalobního důvodu tvrdí, že Rada porušila jeho právo být vyslechnut. Má za to, že je sice pravda, že účinek překvapení, jež musí mít opatření spočívající ve zmrazení finančních prostředků, s sebou nese to, že Rada není povinna provést slyšení před prvotním zařazením jména osoby nebo subjektu na seznam, kterým se ukládají omezující opatření, avšak to nemění nic na tom, že v rámci přezkumu takového rozhodnutí o prvotním zařazení na seznam, jako je tomu v projednávané věci, již takový účinek postrádá smysl a musí být dodržena zásada kontradiktornosti, a to jak ve vztahu ke sdělení důvodů před přijetím rozhodnutí o ponechání na sporném seznamu, tak ve vztahu k právu být vyslechnut. Žalobce dodává, že požádal o slyšení u Rady, ale že se Rada ke dni podání projednávané žaloby k této žádosti nevyjádřila.
- 47 Žalobce v replice zaprvé tvrdí, že nikdy nebyl vyslechnut společným úřadem Organizace spojených národů pro lidská práva (BCNUDH) při vypracovávání jednotlivých zpráv, jichž Rada využila na podporu napadeného rozhodnutí, čímž podle něj nebyla dodržena kritéria stanovená v judikatuře a čímž je prokázáno, že měl být vyslechnut před přijetím napadeného rozhodnutí, a to tím spíše, že Radě dne 21. února 2018 předložil informace, které byly způsobilé zpochybnit opodstatněnost uplatněných důvodů. Zadruhé žalobce tvrdí, že oproti prvotnímu rozhodnutí o zařazení jeho jména na sporný seznam uplatnila Rada k přijetí napadeného rozhodnutí vůči žalobci nové důkazy.
- 48 Rada tyto argumenty zpochybňuje a zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí je založeno na témž odůvodnění, na němž bylo založeno prvotní zařazení jména žalobce na sporný seznam na základě rozhodnutí 2016/2231. Z toho podle Rady plyne, že před přijetím napadeného rozhodnutí nebyla povinna žalobce vyslechnout.
- 49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví, že každý má právo být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout.
- 50 Podle judikatury platí, že dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu v rámci řízení týkajícího se přijetí rozhodnutí o zařazení nebo ponechání jména osoby na seznamu uvedeném v příloze aktu ukládajícího omezující opatření vyžaduje, aby příslušný unijní orgán sdělil dotyčné osobě informace svědčící v její neprospěch, které má tento orgán k dispozici a jimiž odůvodňuje své rozhodnutí, aby tato osoba měla možnost hájit svá práva za co nejpríznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na unijní soud. Kromě toho musí příslušný unijní orgán při tomto sdělení umožnit této osobě účinným způsobem se vyjádřit k důvodům použitým proti ní (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 111 a 112, a ze dne 12. prosince 2006, Organizace Mudžáhidů iránského lidu v. Rada, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 93).

- 51 Pokud jde o prvotní akt, kterým se zmrazují finanční prostředky určité osoby nebo určitého subjektu, nemá Rada povinnost předem sdělit dotyčné osobě nebo dotčenému subjektu důvody, na nichž hodlá založit prvotní zařazení jeho či jejího jména na seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky. Takové opatření totiž musí mít ze své povahy možnost využít účinku překvapení a musí se neprodleně uplatnit, aby nebyla zmařena jeho účinnost. V takovém případě v zásadě stačí, aby orgán sdělil důvody dotyčné osobě nebo dotčenému subjektu a přiznal jim současně s přijetím rozhodnutí nebo okamžitě po něm právo být vyslechnuty (rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 61).
- 52 Naproti tomu v případě následného rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, kterým bylo na seznamu osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky, ponecháno jméno osoby nebo subjektu, které již byly na tomto seznamu uvedeny, již není tento účinek překvapení nezbytný k tomu, aby zajistil účinnost opatření, takže přijetí takového rozhodnutí musí v zásadě předcházet sdělení skutečností zohledněných v neprospěch dotčené osoby nebo subjektu, jakož i možnosti dotyčné osoby nebo dotčeného subjektu být vyslechnuty (rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 62).
- 53 Soudní dvůr v této souvislosti zdůraznil, že ochrana, kterou poskytuje požadavek na sdělení skutečností v neprospěch dotyčné osoby a právo předložit vyjádření před přijetím aktů, kterými se jméno osoby nebo subjektu ponechává na seznamu osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření, je podstatná a zásadní pro právo na obhajobu. To platí tím spíše, že předmětná omezující opatření mají významný dopad na práva a svobody dotčených osob a skupin (rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People' Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 64).
- 54 Právo dotčené osoby být vyslechnuta před přijetím takovýchto aktů musí být dodrženo, pokud Rada v rozhodnutí o ponechání jejího jména na seznamu vzala v potaz nové skutečnosti svědčící v neprospěch této osoby, tedy skutečnosti, které nebyly vzaty v potaz v prvotním rozhodnutí o zařazení jejího jména na tento seznam (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. června 2015, Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 26 a citovaná judikatura, a ze dne 7. dubna 2016, Central Bank of Iran v. Rada, C-266/15 P, EU:C:2016:208, bod 33).
- 55 Je pravda, jak zdůrazňuje Rada, že v projednávané věci je ponechání jména žalobce na sporném seznamu, o němž bylo rozhodnuto v napadeném rozhodnutí, založeno na stejném odůvodnění, jakým bylo odůvodněno přijetí prvotního aktu ukládajícího předmětná omezující opatření.
- 56 Tato okolnost však sama o sobě nemůže znamenat, že Rada nebyla povinna respektovat právo žalobce na obhajobu, a zejména mu umožnit účelně vyjádřit své stanovisko ke skutkovým okolnostem, na jejichž základě přijala napadené rozhodnutí, kterým bylo jeho jméno ponecháno na sporném seznamu.
- 57 Existence porušení práva na obhajobu totiž musí být posouzena v závislosti na konkrétních okolnostech každého případu, zejména na povaze dotčeného aktu, kontextu, v němž byl přijat, a právních normách upravujících danou oblast (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 102 a citovaná judikatura).
- 58 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že omezující opatření mají zajišťovací a již per definitionem dočasnou povahu a jejich platnost vždy závisí na přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, jakož i na potřebě jejich zachování za účelem dosažení jejich cíle (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. března 2014, Yusef v. Komise, T-306/10, EU:T:2014:141, body 62 a 63). Právě v tomto smyslu čl. 9 odst. 2 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, stanoví, že se omezující opatření vůči Demokratické republice Kongo použijí do dne 12. prosince 2017, a „[m]á-li Rada za to, že jejich cílů nebylo dosaženo, bude odpovídajícím způsobem prodloužena jejich použitelnost nebo budou změněna“.

- 59 Z toho plyne, že při pravidelném přezkumu těchto omezujících opatření přísluší Radě, aby provedla aktualizované posouzení situace a zhodnotila dopad takových opatření s cílem určit, zda umožnila dosáhnout cílů sledovaných prvotním zařazením jmen dotčených osob a subjektů na sporný seznam, nebo zda je ohledně uvedených osob a subjektů stále možné dospět k těmto závěrům.
- 60 Tribunál v tomto směru v rozsudku ze dne 27. září 2018, Ezz a další v. Rada (T-288/15, EU:T:2018:619, bod 316 a citovaná judikatura), rozhodl, že dodržení práva na obhajobu předpokládá, že Rada žalobcům před přijetím rozhodnutí o obnovení omezujících opatření vůči nim sdělí skutečnosti, na jejichž základě při pravidelném přezkumu předmětných opatření aktualizovala informace, jimiž odůvodnila prvotní zařazení jejich jména na seznam osob, na něž se takováto omezující opatření vztahují.
- 61 V projednávané věci je třeba mít ve vztahu k původnímu cíli sledovanému omezujícími opatřeními vůči Demokratické republice Kongo, a sice v podstatě vytvořit vhodné podmínky pro uspořádání voleb a zabránit jakémukoliv porušování lidských práv (viz bod 7 výše), za to, že Rada byla při pravidelném přezkumu omezujících opatření uložených žalobci povinna mu případně sdělit nové skutečnosti, na jejichž základě opětovně aktualizovala informace týkající se nejen jeho osobní situace, ale rovněž politické a bezpečnostní situace v Demokratické republice Kongo.
- 62 Z písemností ve spise přitom vyplývá, že Rada – jak sama potvrdila na jednání v odpověď na otázku položenou Tribunálem – přijala napadené rozhodnutí s přihlédnutím nejen k informacím, jimiž disponovala již při prvotním zařazení jména žalobce na sporný seznam, ale i k informacím obsaženým v interním dokumentu ze dne 23. října 2017 s referenčním číslem COREU CFSP/1492/17. Tento dokument ze dne 23. října 2017 zprvu uváděl, že k uvedenému datu nebyl zveřejněn harmonogram voleb, a dále zmiňoval oznámení nezávislé vnitrostátní volební komise ze dne 11. října 2017 o nutnosti nejméně 504 dnů pro uspořádání voleb. Zadruhé se v témže dokumentu uvádělo, že mise Organizace spojených národů v Demokratické republice Kongo (Monusco) podávala zprávy jednak o zhoršení bezpečnostní situace v mnoha částech Demokratické republiky Kongo a jednak o zvýšení regionální nestability po odchodu civilistů, kteří uprchli z oblastí konfliktu. Zatřetí uvedený dokument uváděl, že jsou nadále potlačovány svobody shromažďování, přesvědčení a projevu, jak o tom svědčí zákaz demonstrací proti nezveřejnění harmonogramu voleb a v srpnu 2017 zablokování sociálních médií po vyhlášení generální stávky.
- 63 Stejně tak ze závěrů Rady ze dne 11. prosince 2017 vyplývá, že uvedený orgán v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí věděl o další skutečnosti, jež byla předmětem aktualizace, a sice o oznámení harmonogramu voleb, který dne 5. listopadu 2017 stanovil konání prezidentských voleb na 23. prosince 2018. Takové oznámení však Radě nebránilo v tom, aby dospěla k závěru, že v Demokratické republice Kongo přetrvává status quo.
- 64 Ačkoli tedy Rada napadeným rozhodnutím obnovila omezující opatření vůči žalobci z těchto důvodů, jež byly uplatněny v rozhodnutí 2016/2231 pro účely prvotního zařazení jeho jména na sporný seznam, představují aktualizované informace uvedené v bodech 62 a 63 výše nové skutečnosti, které Rada zohlednila při přijímání napadeného rozhodnutí. Rada si tedy měla od žalobce vyžádat vyjádření k těmto skutečnostem před přijetím takového rozhodnutí v souladu s tím, co bylo uvedeno v bodě 61 výše. Přitom je nesporné, že se tak nestalo.
- 65 V tomto ohledu je irelevantní, že po prvotním zařazení jména žalobce na sporný seznam bylo v Úředním věstníku zveřejněno oznámení osobám dotčeným uvedenými opatřeními, jímž byly tyto osoby vyzvány, aby Radě do 1. října 2017 předložily žádost o přehodnocení tohoto rozhodnutí, a dále že žalobce této možnosti nevyužil. Rada se totiž nemůže zprostit své povinnosti dodržovat právo na obhajobu z důvodu, že osoba, vůči níž jsou omezující opatření namířena, má možnost požádat, aby na ni taková opatření přestala být uplatňována.

- 66 Z písemností ve spise ostatně nevyplývá, že žalobce mohl předvídat, že Rada dospěje k závěru, že je zachován status quo, pokud jde o situaci v Demokratické republice Kongo, s přihlédnutím ke skutečnostem popsaným v bodech 62 a 63 výše, které se týkají nezveřejnění harmonogramu voleb, zhoršení bezpečnostní situace a pokračujícího potlačování veřejných svobod v mnoha regionech země, což jsou skutečnosti, ke kterým se žalobce nemohl před přijetím napadeného rozhodnutí vyjádřit. V tomto směru je třeba připomenout, že omezující opatření mají dočasnou povahu (viz bod 58 výše), která je zaručena samotnými ustanoveními napadeného rozhodnutí (viz bod 20 výše).
- 67 Za těchto okolností je třeba mít za to, že napadené rozhodnutí bylo přijato postupem, během něhož nebylo dodrženo právo žalobce na obhajobu.
- 68 Z výše uvedeného však nelze dovodit, že okolnost, že Rada žalobci nesdělila nové skutečnosti uvedené v interním dokumentu ze dne 23. října 2017 s referenčním číslem COREU CFSP/1492/17 a v závěrech Rady ze dne 11. prosince 2017, jakož i okolnost, že žalobci nebylo umožněno se k těmto skutečnostem vyjádřit předtím, než Rada přijala napadené rozhodnutí, musí vést k jeho zrušení.
- 69 Je totiž na unijním soudu, aby ověřil, zda v případě pochybení, které má dopad na právo na obhajobu, mohl dotčený postup v závislosti na skutkových a právních okolnostech projednávané věci vést k jinému výsledku, jelikož by žalobce mohl lépe zajistit svou obhajobu, kdyby k tomuto pochybení nedošlo (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, EU:C:2009:598, body 81, 88, 92, 94 a 107, a ze dne 27. září 2018, Ezz a další v. Rada, T-288/15, EU:T:2018:619, bod 325 a citovaná judikatura).
- 70 V projednávaném případě přitom nic ve spise nenasvědčuje tomu, že kdyby byly žalobci sděleny nové skutečnosti, na jejichž základě Rada aktualizovala své posouzení politické a bezpečnostní situace v Demokratické republice Kongo, nemusela by být dotyčná omezující opatření přijatá vůči němu ponechána v platnosti.
- 71 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že žalobce neuvedl žádnou konkrétní skutečnost nasvědčující tomu, že kdyby mu bylo před přijetím napadeného rozhodnutí umožněno vyjádřit se k novým skutečnostem popsaným v bodech 62 a 63 výše, mohl by zpochybnit jejich obsah nebo relevanci pro účely prodloužení zápisu jeho jména na sporném seznamu.
- 72 Žalobce ostatně v odpovědi na otázku položenou Tribunálem na jednání nezpochybnil samotnou existenci statu quo v Demokratické republice Kongo mezi okamžikem prvotního zařazení jeho jména na sporný seznam, o němž bylo rozhodnuto dne 13. prosince 2016, a přijetím napadeného rozhodnutí o ponechání předmětných omezujících opatření v platnosti.
- 73 Za těchto podmínek nelze mít za to, že i kdyby byly žalobci před přijetím napadeného rozhodnutí sděleny skutečnosti uvedené v bodech 62 a 63 výše, mohl by být výsledek řízení odlišný. Ani skutečnost, že se Rada pro obnovení omezujících opatření vůči žalobci opírala o některé nové skutečnosti, nemůže vést k protiprávnosti napadeného rozhodnutí.
- 74 Kromě toho, pakliže žalobce dovozuje argument na podporu druhé části prvního žalobního důvodu z okolnosti, že nebyl vyslechnut úřadem BCNUDH, když tento úřad vypracovával zprávy, jichž se dovolává Rada na podporu napadeného rozhodnutí, postačí poukázat na to, že unijní soudy nemají pravomoc přezkoumávat soulad šetření vedených orgány Organizace spojených národů (OSN) se základními právy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. července 2017, Badica a Kardiam v. Rada, T-619/15, EU:T:2017:532, bod 65).
- 75 A konečně musí být zamítnut argument žalobce, že jej Rada měla vyslechnout, neboť ani dotčená právní úprava, ani obecná zásada dodržování práva na obhajobu mu nepřiznávají právo na formální slyšení (obdobně viz rozsudek ze dne 6. září 2013, Bank Mellī Iran v. Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 105 a citovaná judikatura).

- 76 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba zamítnout druhou část prvního žalobního důvodu jako neopodstatněnou, a tudíž zamítnout i tento žalobní důvod jako celek.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a ze zjevně nesprávného posouzení

- 77 Žalobce v rámci druhého žalobního důvodu tvrdí, že se Rada dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že byl žalobce „zapojen do plánování, řízení či páchání činů, které představují závažné porušování lidských práv v Demokratické republice Kongo“.
- 78 Tento žalobní důvod se dělí na dvě části. V rámci první části žalobce v podstatě tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když ponechala jeho jméno na sporném seznamu na základě skutečností, které již v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí nebyly dány. V rámci druhé části zpochybňuje žalobce posouzení Rady týkající se jeho funkcí a úkolů, jakož i existenci dostatečně přesných a konkrétních skutkových okolností na podporu ponechání jeho jména na sporném seznamu.

K první části druhého žalobního důvodu

- 79 Žalobce v rámci první části druhého žalobního důvodu tvrdí, že skutečnosti, jež Rada uvedla v odůvodnění zařazení jeho jména na sporný seznam, spadají do uplynulého časového období. Podle žalobce totiž z použití přítomného času v čl. 3 odst. 2 rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, vyplývá, že skutky vytykávané osobám nebo subjektům, na něž se vztahují omezující opatření, musí přetrvávat i v okamžiku jejich obnovení. Skutečnost, že žalobce nebyl do skutků, které mu byly vytykány, zapojen v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, přitom podle jeho názoru vede k tomu, že předmětná omezující opatření jsou zastaralá.
- 80 Žalobce dodává, že Rada tím, že ponechala tato opatření v platnosti pro skutky, které již nebyly aktuální, přijala ve skutečnosti skrytou trestní sankci, ačkoli omezující opatření mají pouze zajišťovací povahu a jejich cílem je přimět jejich adresáty ke změně svého chování.
- 81 V tomto směru je třeba zdůraznit, že – jak bylo připomenuto v bodě 8 výše – čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, stanoví, že se zavádějí omezující opatření vůči osobám a subjektům, které „jsou zapojeny do plánování, řízení nebo páchání činů, které představují závažné porušování nebo zneužívání lidských práv v [Demokratické republice Kongo]“. Právě na tomto základě bylo žalobcovo jméno původně zapsáno rozhodnutím 2016/2231 na sporný seznam z důvodu, že žalobce byl jakožto velitel první obranné zóny jednotek FARDC zapojen do jejich účasti na nepřiměřeném použití síly a násilných represích, které byly nařízeny v září 2016 v Kinshase (viz bod 16 výše). Rada napadeným rozhodnutím prodloužila platnost omezujících opatření vůči žalobci do 12. prosince 2018, a to z týchž důvodů, kterými bylo odůvodněno prvotní zařazení jeho jména na sporný seznam (viz bod 20 výše).
- 82 Zprvč přitom nelze mít za to, že použití přítomného času v čl. 3 odst. 2 písm. b) rozhodnutí 2010/788, ve znění rozhodnutí 2016/2231, při vymezení kritérií pro zařazení na sporný seznam implikuje, že skutečnosti, jež byly základem pro zařazení jména osoby nebo subjektu na tento seznam, musí přetrvávat i v okamžiku, kdy bylo rozhodnuto o zařazení nebo ponechání tohoto zařazení v platnosti. Bylo již totiž judikováno, že v oblasti zařazení osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření, na seznam odkazuje přítomný čas na obecný význam vlastní právními definicím, a nikoli na dané časové období (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 108).

- 83 Zadruhé okolnost, že důvody pro zařazení jména žalobce na sporný seznam odkazují na skutečnosti, které nastaly před přijetím napadeného rozhodnutí a k tomuto datu již neexistovaly, nutně neznamená, že omezující opatření, která vůči němu byla tímto rozhodnutím ponechána v platnosti, jsou zastaralá. Vzhledem k tomu, že se Rada v odůvodnění zařazení jména žalobce na sporný seznam rozhodla odkázat na konkrétní situace, do nichž byly zapojeny ozbrojené síly, kterým žalobce velel, mohlo samozřejmě jít pouze o jednání v minulosti. Na takový odkaz tedy nelze nahlížet tak, že je irelevantní jen z toho důvodu, že k předmětným jednáním došlo ve více či méně vzdálené minulosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. dubna 2015, Tomana a další v. Rada a Komise, T-190/12, EU:T:2015:222, bod 236).
- 84 Tento výklad je podpořen zněním čl. 9 odst. 2 druhou větou rozhodnutí 2010/788, ve znění napadeného rozhodnutí, podle kterého jsou dotčená omezující opatření prodloužena nebo změněna v případě, že má Rada za to, že jejich cílů nebylo dosaženo. Nemá-li být toto ustanovení zbaveno svého užitečného účinku, je třeba mít za to, že umožňuje ponechat na sporném seznamu jména osob a subjektů, které se nedopustily žádného nového porušení lidských práv v období před přezkumem, pokud toto ponechání zůstává odůvodněno s ohledem na všechny relevantní okolnosti a zejména s ohledem na skutečnost, že cílů sledovaných omezujícími opatřeními nebylo dosaženo (obdobně viz rozsudek ze dne 23. října 2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 108).
- 85 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, tedy důvody pro zařazení jeho jména na sporný seznam nepropůjčují omezujícím opatřením, která se na něj vztahovala a která byla prodloužena napadeným rozhodnutím, trestněprávní povahu.
- 86 První část druhého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Gabrielu Amisi Kumbovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. února 2020.

Podpisy.